

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، وَمِفْتَاحِ بَابِ جَنَّتِكَ، وَالنَّاهِضِ بِأَعْبَاءِ مَوَاطِئِ عَهْدِكَ إِلَى عِبَادِكَ،

خداوندا درود فرست بر محمد، بنده و فرستاده‌ات و کلید در بهشتت، آنکه برداشت بار پیمان‌های فرمانت برای بندگانت را،

وَذَرِيعَةِ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى رِضْوَانِكَ، وَالْمُسْتَقْبَلِ بِمَا حَمَلْتَهُ مِنَ الْإِشَارَةِ بِآيَاتِكَ، وَالَّذِي لَمْ يَسْتَطِعْ إِلَّا مُوَافَقَةَ عِلْمِكَ،

و وسیله مؤمنان بوده است به سوی رضوانت و تحمل کننده آنچه را که از اشاره به آیاتت بر عهده‌اش گذاشتی. آنکه جز موافقت با علمت توانایی نداشت،

وَقَبُولِ الرِّسَالَةِ إِذْ تَقَدَّمَ لَهُ قَبُولُهَا فِي أُمَّ الْكِتَابِ عِنْدَكَ، وَكَيْفَ يَسْتَطِيعُ رَدَّ مَا نَفَذْتَ بِهِ مَشِيَّتِكَ مَنْ يَتَّقَلُّبُ فِي قَبْضَتِكَ وَنَاصِيئَتُهُ بِيَدِكَ.

و جز پذیرش رسالت که پیش از آن پذیرفته بود آن را در ام کتاب در پیشگاهت، و چگونه می‌توانست رد کند آنچه را تعلق گرفته مشیت تو به آن، آنکه حرکاتش در حیطة قدرت تو و اختیارش به دست تو است.

اللَّهُمَّ كَمَا اخْتَرْتَ مُحَمَّدًا عَلَى عِلْمٍ لِأَمْرِكَ، وَجَعَلْتَهُ شَهِيدًا عَلَى خَلْقِكَ، وَمُبَلِّغًا عَنْكَ حُجَجَ آيَاتِكَ، وَأَعْلَامَ شَوَاهِدِ بَيِّنَاتِكَ،

خداوندا آنگونه که محمد را برگزیدی براساس علمت برای امرت و او را گواه قرار دادی بر آفریدگانت، و ابلاغ کننده از سوی تو، حجت‌های آیاتت را، و بینات بزرگ آشکارت را،

فَأَسْمَعَ مَنْ أَدْنَتْ لَهُ فِي السَّمْعِ مِنَ الْحَقِّ الَّذِي صَرَّحَتْ عَنْهُ رِسَالَتُهُ، وَبَصَرَ مَنْ لَمْ تَجْعَلْ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةَ الْقُلُوبِ، فَتَكَلَّ عَنْ أَنْ يَرَى الْحَقَّ فِي أَحْسَنِ صُورَتِهِ،

پس رسانید به گوش هر کس که اجازه استماع به وی داده‌ای حقایقی را که رسالتش آن را بیان کرد و بینا ساخت هر کس را که بر دیدگانش پوشش دل‌ها را قرار نداده‌ای که ناتوان شود از دیدن حق در بهترین صورت‌هایش،

وَأَوْصَلَ بِإِذْنِكَ الْهُدَى إِلَى الْقُلُوبِ الَّتِي لَمْ تُخَلِّفْهَا بِطَبْعِكَ، وَكَانَ حُجَّتَكَ عَلَى مَنْ عِلْمَتُهُ بِالْمُعَانَدَةِ لَكَ، وَالْخِلَافِ عَلَى رُسُلِكَ، وَبَلَغَ مَجْهُودَ الصَّبْرِ فِي إِظْهَارِ حَقِّكَ، وَأَثَرَ الْجِدِّ عَلَى التَّقْصِيرِ وَالرِّيْثِ فِي أَمْرِكَ ابْتِغَاءَ الْوَسِيلَةِ عِنْدَكَ، وَالزُّلْفَةَ لَدَيْكَ وَطُولَ الْخُلُودِ فِي رَحْمَتِكَ، وَحَتَّى قُلْتَ لَهُ: ﴿فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ﴾ فَبَلَغَهُ غَايَةَ الْوَصْلَةِ، وَزَدَهُ كَمَا وَصَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْرِفَتِكَ.

و به اذن تو هدایت را رسانید به دل‌هایی که آنها را نبسته‌ای با مهر کردنت، و او حجت تو بود بر آنکه شناخته‌ای او را به عناد با تو و مخالفت با فرستادگانت، و صبر و پایداری را به نهایت رسانید در اظهار حقت و برتر شمرد کوشش را بر تقصیر و تأخیر در امرت برای یافتن وسیله در نزد تو، و قرب و منزلت در پیشگاهت و جاودانگی در رحمتت، و تا آنجا که به وی فرمودی «از آنها دور شو که تو سرزنش شده نیستی» پس او را به نهایت قربت برسان و او را فزونی ده، آنگونه که ما را به شناخت متصل ساخت.

اللَّهُمَّ وَكَمَا قَمَعْتَ بِهِ الْكُفْرَ عَلَى جِرَانِهِ وَجَدَعْتَ أَنْفَ النِّفَاقِ بِحُجَّةِ نُبُوَّتِهِ، وَقَطَعْتَ قَرَائِنَ الضَّلَالِ بِنُورِ هِدَايَتِهِ،

خداوندا، آنگونه که به وسیله وی بر گردن کفر کوبیدی و بریدی بینی نفاق را با حجت نبوتش و نشانه‌های گمراهی را با نور هدایتش قطع نمودی،

وَجَعَلْتَهُ بِمَنِّكَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ ثَاقِبًا، وَلِنُبُوءَةِ الْمُرْسَلِينَ خَاتِمًا، وَعَلَى الْكُتُبِ الْأُولَى مُهَيِّمِنًا، وَبِكُلِّ مُبْتَعَثٍ قَبْلَهُ مِنَ الرُّسُلِ مُؤْمِنًا، وَلِمَنْ بَلَغَ عَنْكَ شَاهِدًا،

و او را قرار دادی، به منت خویش، نفوذ کننده بر مشرکان و پایان بخش نبوت رسولان، و بر کتاب‌های پیشین مسلط ساختی و او را به هر پیامبر فرستاده شده پیش از او مؤمن نمودی و بر هر کس که از سوی تو ابلاغ کرد، گواه،

وَلِمَنْ أَدْبَرَ عَنْكَ مُجَاهِدًا، وَلَكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ حَامِدًا، وَلِلْمُؤْمِنِينَ فِي عَرَصَةِ الْقِيَامَةِ قَائِدًا، وَبَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ فَارِقًا، وَبِحَقِّكَ فِي عِبَادِكَ نَاطِقًا،

و با هر که از تو روی برتافت جهادکننده و برای تو تا برپایی قیامت سپاسگزار و برای مؤمنان در صحنه قیامت پیشوا، و میان حق و باطل جدا کننده قرار دادی و به حق خود در میان بندگان گویا کردی،

وَلِمَنْ تَقَدَّمَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مُصَدِّقًا، فَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً تَرْفَعُهُ بِهَا عَلَى دَرَجَاتِ النَّبِيِّينَ، تُنْضِرُ بِهَا وَجْهَهُ فِي مَوْقِفِ السَّاعَةِ يَوْمَ الدِّينِ.

و برای پیامبران پیش از او تصدیق کننده گذاشتی، پس بر او درود فرست، درودی که به آن مقام او را بالا ببری بر درجات پیامبران، شاداب کنی به آن چهره‌اش را در جایگاه حساب در روز جزا.

اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ بِأَمْرِكَ ضَادِعًا، وَلَشَمْلِ مُنْتَشِرِ الْهُدَى جَامِعًا وَلِعَدَدِ الْمُشْرِكِينَ فَاطِعًا، وَلِحِمَى الْحَقِّ أَنْ يُسْتَبَاحَ مَانِعًا،

خداوند، آنگونه که او را به امر خود آشکارکننده و برای پراکنده‌های هدایت جمع کننده و برای شمار مشرکان بُرنده و برای درهم شکستن حرمت حق، باز دارنده،

وَلَمَّا نَجَمَ مِنْ قَرْنِ الضَّلَالِ قَاصِفاً، وَلَمَّا نَبَخَ، مِنَ الباطِلِ بِسَيْفِ الحَقِّ دَامِغاً، وَلَمَّا ائْتَمَنَتْهُ عَلَيْهِ مِنَ الرِّسَالَةِ مُبَلِّغاً،

و برای آنچه از شاخ‌های گمراهی ظاهر شود، شکننده، و برای آنچه از باطل پدید آید با شمشیر حق، کوبنده و برای آنچه از رسالت به امانت به وی سپردی، ابلاغ کننده،

وَلِلْمُسْتَجِيبِينَ لَهُ الْمُتَعَلِّقِينَ بِعُرْوَتِهِ بِشِيرًا، وَلِلْمُتَخَلِّفِينَ عَن ضَوْءِ نَهَارِ حَقِّهِ نَذِيرًا وَسِرَاجًا مُنِيرًا، وَلَمَنِ اسْتَصْبَحَ بِدُكَاةٍ زَنْدِهِ مُسْتَنِيرًا.

و برای اجابت کنندگان او که به وی تمسک بسته اند، بشارت دهنده و برای تخلف کنندگان از روشنی حقیقت آشکارش بیم دهنده و چراغی روشن کننده قرار دادی و برای آنکه از شدت نورش صبح را جسته، نور دهنده ساختی.

فَرَضْتَ عَلَيْنَا تَعَزِيزَهُ وَتَوْقِيرَهُ وَمَهَابَتَهُ، وَأَمَرْتَنَا أَنْ لَانُرْفِعَ الْأَصْوَاتَ عَلَى صَوْتِهِ، وَأَنْ تَكُونَ كُلُّهَا مَخْفُوضَةً دُونَ هَيْبَتِهِ، فَلَا يُجَهَّرُ بِهَا عَلَيْهِ عِنْدَ مُنَاجَاتِهِ، وَنَلْفَاهُ بِأَحْمَدِهَا عِنْدَ مُحَاوَرَتِهِ، وَنَكْفُفُ مِنْ غَرْبِ الْأَلْسُنِ لَدَى مَسْأَلَتِهِ،

گرامیداشت و ارج نهادن و احترامش را بر ما واجب نموده و به ما فرمان دادی که بلند نسازیم صداها را بر صدایش و اینکه همه آنها در برابر هیبتش متواضع باشند و آنها را بلند نگردانند بر او هنگام رازگویی، و با آهسته‌ترین صدا در گفتگوی با او روبرو شویم و خودداری کنیم از درستی کردن هنگام درخواست از وی،

إِعْظَامًا مِنْكَ لِحُرْمَةِ نُبُوَّتِهِ، وَإِجْلَالًا لِقَدْرِ رِسَالَتِهِ، وَتَمَكِينًا فِي أَثْنَاءِ الصُّدُورِ لِمُحَبَّتِهِ، وَتَوْكِيدًا بَيْنَ حَوَاشِي الْقُلُوبِ لِمَوَدَّتِهِ، فَارْفَعَهُ بِسَلَامِنَا إِلَى حَيْثُ قَدَرْتَ فِي سَابِقِ عِلْمِكَ أَنْ تُبَلِّغَهُ إِثَابَهُ بِصَلَاتِنَا عَلَيْهِ.

برای اینکه حرمت نبوتش را عظیم گردانی و با شکوه سازی ارزش و عظمت رسالتش را و محبتش را در سینه‌ها محکم سازی و مؤکد سازی در حاشیه دل‌ها مودتش را، پس او را بالا بر، با سلام ما به آنجا که در علم پیشینت مقدر فرموده‌ای که او را با صلوات ما بر او به آنجا برسانی.

اللَّهُمَّ وَهَبْ لَهُ مِنْ رِيَاضِ جَنَّتِكَ، وَالدرَجِ الْمُتَّحِذَةِ لِأَهْلِ وَوَلَايَتِكَ مَا تَقْصُرُ عَنْهُ مَسْأَلَةُ السَّائِلِينَ مِنْ عِبَادِكَ، كِرَامَةً تُنْزِلُهُ شَرْفَ ذُرْوَتِهَا،

خداوندا به وی از باغ‌های بهشتت و درجات در نظر گرفته شده برای اهل ولایتت ببخش آنچه را که درخواستِ درخواست کنندگان از بندگان کوتاه‌تر از آن باشد، کرامتی که او را در بالاترین جایگاهش قرار دهد،

وَتَبَلَّغَهُ قُصُوصَ مُكْنَةِ غَايَتِهَا، وَنَهَطِلُ سَحَابِ النَّعِيمِ بِمُزْنٍ وَدَقِّهِ وَطَوَائِفِ الْمَزِيدِ وَالرِّضْوَانِ مِنْ فَوْقِهَا، وَتَجْرِي إِلَيْهِ جَدَاوِلَ فَضْلِكَ فِيهَا، وَتَشْرَفُهُ بِالْوَسِيلَةِ عَلَى نَازِلِيهَا.

و او را برساند به درجه‌ نهایی آن و فرو بارد ابرهای نعمت بهشتی به ابر بارشش و انواع فزون بخشی‌ها و رضوان بر فراز آن و جویبارهای فضلت را در آن به سویش روان سازی و شرافت بده او را به وسیله، بر ساکنان آن باغ‌ها. اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ أَجْرَلِ مَنْ أَحْرَزَ نَصِيْبًا مِنْ رَحْمَتِكَ، وَأَنْصَرَ مَنْ أَشْرَقَ وَجْهَهُ لِسَجَالِ عَطِيَّتِكَ، وَأَقْرَبَ الْأَنْبِيَاءِ زُلْفَةً يَوْمَ الْمَقْعَدِ عِنْدَكَ، وَأَوْفَرَهُمْ حَظًّا مِنْ رِضْوَانِكَ، وَأَكْثَرَهُمْ صُفُوفَ أُمَّةٍ فِي جَنَاتِكَ.

خداوندا او را دارای بیشترین بهره قرار ده در میان کسانی که سهمی از رحمتت به دست آورده و خوش چهره‌ترین کسی که رخسارش به زیادی بخشش درخشان گردیده و نزدیک‌ترین پیامبر، از نظر قرب و منزلت در روز قرار گرفتن در نزد تو و پر بهره‌ترین آنان از رضوانت و دارنده بیشترین صف‌های امت در بهشت‌هایت. اللَّهُمَّ وَأَبْلُغْ بِهِ مِنْ تَشْرِيفِ مَنْزِلَتِهِ، وَإِعْلَاءِ رُتْبَتِهِ، وَخَاصَّةِ خَالِصَتِهِ، وَمُكْنَةِ زُلْفَتِهِ، وَجَزِيلِ مَثُوبَتِهِ، وَالزِّيَادَةِ فِي كِرَامَتِهِ، وَشُكْرِ قَدِيمِ سَابِقَتِهِ،

خداوندا و او را برسان در شرافت دادن به منزلت و بالابردن رتبه و ویژه ساختن اخلاص و عظمت جایگاه و فراوانی پاداش و افزونی در کرامت و سپاس بر پیشینه سابقه،

وَرَفَعِ دَرَجَتَهُ، وَأَعْطَاهِ الْوَسِيلَةَ الَّتِي اسْتَشْنَاهَا عَلَى أُمَّتِهِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فِي كَرَمِكَ وَفَيْضِ فَضْلِكَ وَجَزِيلِ مَوَاهِبِكَ، وَمَا مُحَمَّدٌ أَهْلُهُ فِيكَ فِيمَا بَلَغَ فِي رِضَاكَ، وَتَحَرَّى مِنْ حِفْظِ حَقِّكَ، وَتَوَلَّى مِنَ الْمُحَامَاةِ عَنْ دِينِكَ،

و بلندی درجه‌اش و بخشیدن وسیله به وی که وی بر امتش مستثنی نمود آنچه را که تو شایسته‌ای در کرامت و در فیض فضلت و فراوانی بخشش‌هایت و آنچه را که محمد نزد تو شایسته‌انست در آنچه ابلاغ نمود به راه رضای تو و برای محافظت حق تو کوشید و بر عهده گرفت از حمایت دینت،

وَالذَّبُّ عَنْ حُدُودِ نَهْيِكَ، فَقَدْ دَعَا إِلَى إِثْبَاتِ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ لَكَ، وَصَبَرَ عَلَى الْأَذَى فِيكَ، وَلَمْ يُشِرْ بِالرُّبُوبِيَّةِ، إِلَّا إِلَيْكَ، مَنَّا مِنْكَ عَلَيْهِ لَأَمْنًا مِنْهُ عَلَيْكَ، وَبِمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ، وَمَكَّنْتَ فِي قَلْبِهِ مِنْ مَعْرِفَتِكَ، وَدَلَّلْتَهُ عَلَيْهِ مِنْ أَعْلَامِ قُدْرَتِكَ، وَاصْطَفَيْتَهُ لَهُ مِنْ تَبْلِيغِ رِسَالَتِكَ.

و دفاع از حدود نهیت، که او خواند برای اثبات اینکه خلق و امر برای توست، و در راه تو در برابر آزار صبر کرد و اشاره نمود به پروردگاری کسی جز به تو، منتی از سوی تو بر او، نه منتی از او بر تو، و آنچه از فضل خود بر

او نعمت بخشیدی و از معرفت خویش در قلبش قرار دادی، و رهنمون ساختی او را به سوی آن از نشانه‌های قدرتت و برای او برگزیدی از ابلاغ رسالت.

اللَّهُمَّ وَ مَهْمَا تَوَارَىٰ عَنَّا مِنْ حُجُبِ الْغُيُوبِ عِنْدَكَ، وَتَوَلَّيْتَ طَيِّعِي عَمَلِي عَنْ عِبَادِكَ، وَكَانَ فِي خَزَائِنِ أَمْرِكَ، وَلَمْ تُنْزِلْهُ فِي تَأْوِيلِ لَدَيْهِ فِي كِتَابِكَ، وَخَانَتْنَا الصُّفَاتُ، وَكَلَّتِ الْأَلْسُنُ دُونَ عِبَارَتِهِ، فَلَمْ تَهْتَدِ الْقُلُوبُ إِلَىٰ مَنَازِلِكَ فِيهِ مِنْ فَضْلِ عَطَاءٍ تُؤْتِيهِ، وَذَخِيرَةٍ كَرَامَةٍ تُوَصِّلُهَا إِلَيْهِ، وَتَهْطِلُ سَمَاوُهَا عَلَيْهِ.

خداوندا، هر چند که وی در پرده‌های غیب نزد تو، از ما پنهان شده و بر عهده گرفتی پنهان ساختن علمش را از بندگانت، و در خزانه‌های امرت بوده و آن را نازل نمودی در تأویلی نزد وی در کتابت و صفات به ما خیانت ورزید و زبان‌ها ناتوان گشت که عبارتش را باز گوید و دل‌ها به سوی جایگاه‌های تو در آن راه نیافته است از فضل عطایی که می‌بخشی و ذخیره کرامتی که به آن می‌رسانی و بارش آسمانش بر آن.

فَاعْطِ مُحَمَّدًا مِنْ ذَلِكَ حَتَّىٰ يَرْضَىٰ، وَزِدْهُ مِنْ ثَوَابِكَ بَعْدَ الرِّضَا مَا لَا تَبْلُغُهُ مَسْأَلَةُ السَّائِلِينَ، وَتَقْصُرُ عَنْهُ الْأُمْنَىٰ حَتَّىٰ لَا تَبْقَىٰ غَايَةٌ غِبْطَةٍ إِلَّا أَوْفِيَتْ بِهِ عَلَيْهَا، وَلَا ارْتِفَاعَ دَرَجَةٍ إِلَّا حَلَّتْ بِهِ إِلَيْهَا وَجَعَلْتَهُ مُخَلَّدًا فِي أَعْلَىٰ عُلُوقِهَا.

پس محمد را از آن عطا کن تا او را خشنود سازی و پس از خشنودی از ثوابت بر آن بیفزای آنچه را که خواست درخواست کنندگان به آن نرسد و آرزوها از آن کوتاه‌تر باشد تا آنجا که نماند نهایت غبطه‌ای مگر اینکه به طور کامل به او داده باشی، و نه بالا رفتن درجه‌ای مگر اینکه او را به آن درجه وارد نموده باشی و او را در بالاترین بلندی آن جاویدان کرده باشی.

اللَّهُمَّ وَكَمَا أَكْثَرْتَ ذُرَّةَ أُمَّتِهِ، وَعَدَدَ الْمُسْتَجِيبِينَ لِرِسَالَتِهِ، وَالْمُعْتَرِفِينَ لِحُجَّتِهِ، حَتَّىٰ اسْتَفَاضَ دِينُهُ، وَعَلَتْ كَلِمَتُهُ فَقَدْ أَمَّتْ بِهِ لِسَانَ الْبَاطِلِ، حَتَّىٰ كَلَّتْ حُجَّتُهُ، وَدَمَعَتْ بِهِ الْكُفْرَ فَأَضْحَىٰ مَأْمُومًا قَدْ هَشَمَتْ فِي رَأْسِهِ بَيْضَتَهُ،

خداوندا، و آنگونه که فراوان کرده ذریه امتش را و شمار اجابت کنندگان رسالتش را، و اعتراف کنندگان به حجتش را، تا آنجا که دینش گسترش یافت و کلمه‌اش بالا گرفت که به وسیله او زبان باطل را میراندی که حجتش درمانده گشت و به وسیله او کفر را کوبیدی که سرکوب گردید به طوری که کلاه خودش بر سرش خرد شده باشد،

وَجَدَعَتْ بِهِ أَنْفَ الْبَاطِلِ، فَاسْتَخْفَىٰ لِقُبْحِ حِلْيَتِهِ، وَطَالَ بِهِ الْإِسْلَامُ، وَانْبَجَسَتْ يَنَابِيعُ حِكْمَتِهِ، فَاحْوِ الْمُنُوبَةَ لَهُ عَلَىٰ حَسَبِ مَا أَبْلَىٰ فِي حَقِّكَ وَتَقَدَّمَ فِيهِ مِنَ النَّصِيحَةِ لِخَلْقِكَ.

و به وسیله او بینی باطل را شکستی که به جهت زشتی حالش پنهانی جست و اسلام به وسیله وی بلندی یافت و روان گردید چشمه سارهای حکمتش، پس پاداش را بر حسب آنچه در حق تو تلاش نمود برایش فراهم آور و به آنچه در خیرخواهی به آفریدگانت به آن تقدم جست.

اللَّهُمَّ وَاجْعَلْهُ حَظِيبَ وَفِدِ الْمُؤْمِنِينَ إِلَيْكَ، وَالْمَكْسُوءَ حُلَّ الْأَمَانِ إِذَا وَقَفَ بَيْنَ يَدَيْكَ، وَالنَّاطِقَ إِذَا حَرَسَتِ الْأَلْسُنُ فِي الثَّنَاءِ عَلَيْكَ.

خداوندا، او را سخنگوی گروه مؤمنان به سوی خودت قرار ده و آنکه پوشانیده شده باشد جامه‌های ایمنی هر گاه در پیشگاه تو حاضر شود و او را ناطق قرار داده هرگاه زبان‌ها در ستایش تو لال شوند.

اللَّهُمَّ وَابْسُطْ لِسَانَهُ فِي الشَّفَاعَةِ لِأُمَّتِهِ، وَارِ أَهْلَ الْمَوْقِفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَاتَّبَاعِهِمْ تَمَكَّنَ مَنْزِلَتِهِ، وَأَوْهَلِ أَبْصَارَ أَهْلِ الْمَعْرُوفِ الْعُلَى بِشُعَاعِ نُورِ دَرَجَتِهِ، وَقِفْهُ فِي الْمَقَامِ الْمَحْمُودِ الَّذِي وَعَدْتَهُ، وَأَغْفِرْ مَا أَحَدَثَ الْمُحَدِّثُونَ بَعْدَهُ فِي أُمَّتِهِ، مِمَّا كَانَ اجْتِهَادُهُمْ فِي تَحْرِيٍّ لِمَرْضَاتِكَ وَ مَرْضَاتِهِ،

خداوندا، زبانش را در شفاعت برای امتش باز گردان و به اهل قیامت از پیامبران و یاران شان، عظمت جایگاهش را نشان ده، و چشمان صاحبان نیکی‌های والا را خیره ساز با درخشش نور درجه‌اش و او را در جایگاه ستوده‌ای که وعده‌اش فرموده‌ای قرار ده و ببخشای آنچه را که پدید آورندگان بعد از او در امتش پدید آوردند، از آنچه اجتهادشان در آن طلب رضای تو و خشنودی او بوده،

وَمَا لَمْ يَكُنْ تَأْلِيْبًا عَلَى دِينِكَ وَنَقْضًا لِشَرِيْعَتِهِ، وَاحْفَظْ مَنْ قَبِلَ بِالتَّسْلِيمِ وَالرِّضَا دَعْوَتَهُ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ تُكْتَرُ بِهِ وَارِدِيهِ، وَلَايْدَادُ عَنْ حَوْضِهِ إِذَا وَرَدَهُ، وَاسْقِنَا مِنْهُ كَأْسًا رَوِيًّا لَا نَظْمًا بَعْدَهُ.

و فتنه و فساد راه انداختن بر دین تو نبوده و شکستی برای شریعت تو نباشد، و حفظ کن هر کس که پذیرفته با تسلیم و رضایت دعوتش را، و ما را قرار ده از کسانی که می‌افزایی به او روی آورندگان به سویش را، و از رسیدن به حوضش منعش نشوند و ما را از آن جامی سیراب کننده بنوشان که تشنه نشویم پس از آن.

اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ سَبَقْنَا بِتَقْدِيمِكَ إِيَّاهُ، وَتَأْخِيرِنَا عَنْ رُؤْيَيْتِهِ وَإِنْ كَانَ لَمْ يَسْبِقْنَا بِأَيَاتِهِ وَعَلَامَاتِهِ، وَمَا حَجَّ بِهِ عُقُولُنَا مِنْ بُرْهَانِ رِسَالَتِهِ، فَأَمَّا بِهِ غَيْرَ شُكَّاكَ،

خداوندا، وی بر ما پیشی گرفت با مقدم داشتن تو او را و تأخیر ما را از دیدنش، هر چند از ما دور نشده است به نشانه‌ها و علاماتش و آنچه غلبه کرده بر عقل و اندیشه ما به حجت و دلیل از برهان رسالت‌هایش پس ایمان آوردیم به او بدون اینکه شک نماییم،

وَلَا ذِي خَوَاطِرَ خَالَتْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْأَعْتِرَافِ بِحُجَّتِهِ وَقَدْ عَظُمَ تَلَهُفُنَا عَلَى الَّذِينَ أَخْرَجُوهُ مِنْ بَلَدِهِ، وَكَانُوا مَعَ الَّذِي كَايَدَهُ وَجَحَدَهُ، وَتَمَيَّنَّا أَنْ لَوْ شَهِدْنَا مَشْهَدًا مِنْ مَشَاهِدِهِ، فَتَرَدَّ أَيْدِي الَّذِينَ حَارَبُوهُ إِلَى صُدُورِهِمْ، وَتَضَرَّبَ صَفْحَاتِ خُدُودِهِمْ وَلَبَّاتِ نُحُورِهِمْ.

و یا اینکه چیزی به ذهن ما بیاید که حایل میان ما و میان اعتراف به حجتش باشد در حالی که بسیار زیاد است ناراحتی و افسوس ما بر آنها که او را از شهرش خارج ساختند و همراه کسانی بودند که با وی مکر نموده و او را منکر شدند و آرزو می‌نماییم که ای کاش در صحنه‌ای از صحنه‌های نبردش می‌بودیم که دست‌های کسانی را که با او جنگیدند به سینه‌هایشان باز گردانیم و ضربه زنیم بر اطراف گونه‌ها و گردن‌هایشان.

اللَّهُمَّ فَادِّ قَدْ فَاتَتْنَا نُصْرَتُهُ، وَضَرْبُ وُجُوهِ الْمُنْكَرِينَ بِحُجَّتِهِ وَقَصْرَتِ بِنَا عَنْ دَهْرِهِ، وَلَمْ تُخْرِجْنَا فِي مُدَّةٍ مِنْ نَصْرِهِ وَعَزْرِهِ^۱ وَأَوَاهُ وَوَقَّرَهُ، وَخَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا مَعَهُ، فَصَانَهُ بِنَفْسِهِ عَنِ الْمُشْرِكِينَ وَمَنَعَهُ لَاعِنَ لُحْمَةٍ وَلَا نِسْبَةٍ، فَاجْعَلْنَا مِنْ أَسْعَدِ أَتْبَاعِهِ، وَأَوْلَاهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِمُحَبَّتِهِ وَرَأْفَتِهِ،

خداوندا، اینک که یاری کردنش و ضربه زدن بر چهره‌های منکران حجتش از دست ما رفته، و روزگارش را در نیافته‌ایم و ما را در روزگار کسانی قرار نداده‌ای که او را یاری و نصرت و پناه داده و بزرگ داشته و از خانه‌اش به همراه وی مهاجرت کرده و با جان خود در برابر مشرکان از او محافظت نموده و از او دفاع کرده، نه به خاطر خویشتاوندی و نسبت، پس ما را از خوشبخت‌ترین پیروان او قرار ده و نزدیک‌ترین آنان به محبت و رأفتش در روز قیامت،

وَأَقْرَبِهِمْ عِيُونًا فِي الْمَقَامِ الْمَحْمُودِ بِرُؤْيِيَّتِهِ وَأَعْرِفِهِمْ مَقَامًا بَعْدَ السَّابِقِينَ الْأَوَّلِينَ فِي ثُلَّتِهِ، وَأَوْجِهْ مِنْ صَمَمَتِهِ مِنَ التَّابِعِينَ لَهُمْ بِالْإِحْسَانِ إِلَى زُمْرَتِهِ، وَأَشْدِّهِمْ فِي الدُّنْيَا اعْتِقَادًا لِمُحَبَّتِهِ.

و چشمان ما را روشن‌تر از آنان در جایگاه ستوده با دیدنش و معروف‌ترین آنان بعد از پیشتازان نخستین در گروهش و خوش چهره‌ترین کسانی که ملحق نموده باشی به آنان از تابعین آنها به احسان در زمره‌اش و قوی‌ترین آنان در دنیا، در اعتقاد به محبتش.

اللَّهُمَّ أَحْضِرْهُ ذِكْرُنَا عِنْدَ طَلَبَتِهِ إِلَيْكَ فِي أُمَّتِهِ، وَأَخْطِرْنَا بِإِلَالِهِ لِنَدْخُلَ فِي عِدَّةٍ مَنْ تَرَحَّمَهُ بِشَفَاعَتِهِ، وَأَرِهْ مِنْ أَشْرَفِ صَلَوَاتِنَا وَسُبْحَاتِ نُورِهَا الْمُتَلَاثِمَةِ بَيْنَ يَدَيْهِ، مَا تُعَرِّفُهُ بِهِ أَسْمَاءَنَا عِنْدَ كُلِّ دَرَجَةٍ نَرْتَقِي بِهِنَّ إِلَيْهَا، وَيَكُونُ وَسِيلَةً لَدَيْهِ، وَخَاصَّةً بِهِ، وَقُرْبَةً مِنْهُ، وَيَشْكُرُنَا عَلَى حَسَبِ مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيْنَا مِنَ الصَّلَاةِ عَلَيْهِ.

خداوندا حاضر کن در فکر او یاد ما را هنگامی که او را به سوی خودت می‌طلبی در میان امتش تا در جمله کسانی وارد شویم که به شفاعتشان، آنها را مورد رحمت قرار می‌دهی و به او بنمایان از برترین صلوات ما و پرتو نور درخشانش در پیشگاه او، آنچه را که نام‌هایشان را به او بشناسانی در هر درجه‌ای که به سوی آنها بالا

۱. عَزَّرَهُ، (خ، ل).

می‌رویم و وسیله‌ای نزد وی و مخصوص او باشد و نزدیک شدن به سوی او باشد و ما را سپاس گوید بر حسب آنچه تو بر ما منت نهاده‌ای از صلوات بر او.

اللَّهُمَّ وَإِنْ كَانَ عِلْمُكَ قَدْ سَبَقَ بِشَقْوَتِي وَكُنْتُ عِنْدَكَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ لِخَطِيئَتِي فَبَلِّغْ مُحَمَّدًا مَا حَوَّتْهُ لَطَائِفُ مَسْأَلَتِي، وَزِدْهُ مِنْ عِنْدِكَ حَتَّى يَرْضَى.

خداوندا، و اگر علم تو به شقاوت من پیشی گرفته و نزد تو از عذاب شدگان به خاطر گناهم باشم، پس، به محمد برسان آنچه را که خواسته پنهانم در بر دارد و او را فزونی ده از نزد خود تا آنجا که خشنود گردد.

وَإِنْ رَحِمْتَنِي كَمَا عَرَفْتَنِي بِهِ تَوْحِيدِكَ، وَاسْتَنْقَذْتَنِي مِنْ هُوَّةِ الْكُفْرِ إِلَى نَجَاةِ الْإِيمَانِ، فَشَهَادَتِي لَهُ بِالْبَلَاغِ عِنْدَكَ، وَالْإِحْتِجَاجِ لَكَ عَلَيَّ مِنْ أَنْكَرِكَ، وَخَفْضِ الْجَنَاحِ لِمَنْ اسْتَجَابَ لَكَ دُعَاءَهُ إِلَيْكَ، وَخَلَعَ كُلَّ مَعْبُودٍ دُونَكَ.

و اگر بر من رحمت کنی آنگونه که توحیدت را به من شناساندی، و مرا رهایی دادی از گودال عمیق کفر به نجات ایمان، پس شهادت من برای اوست نزد تو که ابلاغ نمود و برای تو حجت آورد علیه کسی که تو را انکار کرد، و فروتنی نمود در برابر کسانی که دعوت او را برای تو اجابت کردند و روی برتافتند از هر معبودی، جز تو.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَأَهْلِ بَيْتَاتِ الْمُرْسَلِينَ، وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَهُمْ فِي غُرْبَةِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ،

خداوندا و بر محمد درود فرست، مانند درودهایت بر پیامبران و اهل خاندان‌های رسولان و به وسیله او پراکندگی آنان را در غربت روز قیامت به اجتماع تبدیل کن،

وَأَنْطِقْهُمْ بِالتَّسَاوُلِ لَدَى انْعِدَامِ الْأَفْوَاهِ عَنِ النَّطْقِ بَيْنَ يَدَيْكَ، وَصِلْ بِمُحَمَّدٍ أَرْحَمَهُمْ يَوْمَ تَقَاطِعِ الْأَرْحَامِ،

و آنان را گویا ساز به درخواست در هنگام باز ماندن دهان‌ها از سخن گفتن در پیشگاهت و به وسیله محمد، پیوند ده میان خویشان‌شان روزی که خویشاوندی‌ها بریده شود،

وَأَحْلِلْهُمْ أَشْرَفَ الْمَقَامِ بَيْنَ يَدَيْهِ وَدَرَجَاتِ الْمَنْزِلِ الْمَحْمُودِ، وَنَضِّرْ وَجْهَ مُحَمَّدٍ بِاسْتِنْقَاذِكَ إِيَّاهُمْ مِنْ شَرِّ ذَلِكَ الْيَوْمِ الْعَصِيبِ.

و آنان را جای ده در برترین جایگاه پیش روی آن حضرت و درجات جایگاه ستوده، و چهره محمد را شاداب کن با رهایی بخشیدن تو آنان را، از شر آن روز بسیار سخت.